

IL·LEGALITATS I COMPLICITAT POLÍTICA

«Cumbres del Sol connection»

Obres Públiques va paraitzar la superurbanització «Cumbres del Sol» el passat mes d'abril. Des d'aquell moment, alcaldes d'AP, ex-UCDs, especuladors i homes forts del PSOE a la comarca assetgen la Conselleria.

Ismael López

El 18 de febrer de 1975 la Comissió Provincial d'Urbanisme d'Alacant aprovava el Pla Parcial d'Ordenació «Cumbres del Sol». Redactat pels arquitectes **Pablo Navarro** i **Julio Trullenque**, el Pla Parcial assignava al terme municipal de Poble Nou de Benitatxel, una hiperconstrucció de proporcions gegantines que assolaria, si es conclouia, un dels millors paratges de la geografia valenciana.

El termini legal marcat pel Pla per a construir fou de dotze anys. Acabava, per tant, el passat mes de març. En tot aquest temps a penes s'havien construït dues-centes tretze parcel·les, un deu per cent del total suposadament contemplat en l'esmentat Pla Parcial per l'Ajuntament de Benitatxell i VAPF, SA, l'empresa immobiliària de Benissa responsable de les obres.

A punt d'acabar la data establida i davant la gran pressió d'ecologistes, conservacionistes i científics de les Uni-

versitats de València i Alacant —que han qualificat la zona com «un dels pocs espais naturals encara vius al País Valencià, d'una qualitat biològica irrepetible»— la Comissió Provincial d'Urbanisme —CPU— d'Alacant resolia, el 29 de març de 1987, una proposició rellevant que determinava «la impossibilitat d'atorgament de noves llicències en la zona». Pla que hauria de readaptar el Pla Parcial aprovat el 1975 per a «Cumbres del Sol», que, de fet, quedava eliminat.

Tres mesos després, la CPU d'Alacant informava sobre l'estat real de les obres i alertava de les flagrants irregularitats comeses. Denunciava que fins aleshores «no s'havien complit les previsions d'execució de les seues obres», com tampoc les «d'execució del pla», però sobretot que després de «dotze anys de l'aprovació definitiva», encara no s'havia «tramitat els projectes de compensació i d'urbanització».

El passat 6 d'abril, i ja que en aquest àmbit «s'estan realitzant obres d'urbanització sense la prèvia aprovació del

corresponent projecte», cosa que «constitueix una manifesta infracció urbanística greu», **Rafael Blasco Castany**, conseller d'Obres Públiques i Urbanisme, signava definitivament l'ordre de «suspensió immediata de les obres... sense perjudi d'un expedient sancionador per depurar les responsabilitats que procedesca». **I que** comparteixen en binomi perfecte l'empresa VAPF, SA i l'alcalde de Benitatxell **Miguel Catala Devesa**.

Després de l'ordre de paralització de «Cumbres del Sol», les sol·licituds de compra hi han minvat. VAPF ha decidit rebel·lar-se. Tot amenaçant la Conselleria de **Rafael Blasco** i la directora general d'Urbanisme, **Blanca Blanquer**, amb la interposició d'un recurs contenciós administratiu i la petició de cinc mil milions de pessetes, «davant el perjudi produït per la paralització de Cumbres del Sol». Petició que només seria paper mullat si la Direcció General d'Urbanisme «varia les seues posicions».

L'informe de la hipoteca multimilio-

nària ha estat elaborat pel bufet madrileny d'**Eduardo García de Enterría**, que assisteix jurídicament VAPF, SA.

L'elecció de l'assessor alacantí **Bertomeu Martí**, a qui la VAPF atorgà plens poders per a assumptes tributaris, fiscals i laborals, va ser una mica desafortunada perquè **Martí** fou, en un moment donat, detingut i tancat en la presó de Fontcalent per delictes d'estafa i impagament a la Seguretat Social. Igualment, el nom del jurista seleccionat per als seus plets amb la Conselleria d'Obres Públiques, **Eduardo García de Enterría**, també comptava amb un greu escàndol. **Enterría**, jutge del Tribunal Europeu dels Drets de l'Home a Estrasburg i pare de la dissortada Loapa, hagué de pagar 26 milions de pessetes com a fiança per no anar a presó per haver estat acusat, amb **Francisco Palazón**, de ser el cer-

vell d'una gran evasió de divises, que va facilitar eixides il·legals de diners de distints diplomàtics, ambaixadors fidelíssims i la **Jet-set**. Al jurista, li van ser ocupats només 270 milions de pessetes en un compte camuflat de Zurich.

Per «les confuses informacions llançades als diversos mitjans de comunicació» —entre ells aquest setmanari— i pels «possibles danys causats a l'ecosistema per la construcció del complex turístic CdS», la VAPF ofería fa unes setmanes una roda de premsa que comptà, entre altres, amb la presència del diputat d'AP en les Corts Espanyoles i membre de la Comissió de Defensa **José Cholbi Diego**, que tothora ha donat suport a l'alcalde de Benitatxell i a l'empresa constructora. El complex va ser presentat com una font inesgotable contra l'atur i, a més, com a bressol del floriment turístic per a la

comarca que, a parer de la VAPF, l'alcalde i l'aparell territorial del PSOE, units davant el tema de les «Cumbres», haurà d'aconseguir amb el temps les glòries cosmopolites de Benidorm i la costa veïna.

El complex de la VAPF, denunciat àmpliament pel TEMPS en els números 141 i 142, de no haver estat paralitzat i ordenada la remodelació d'acord amb la conservació del paisatge, hauria depredat una extensió de quatre milions de metres quadrats de munts, barrancs, espadats i vessants, n'hauria urbanitzat un milió i mig per a situar-hi cinc mil habitatges i vint mil nous habitants, amb una inversió de quaranta mil milions de pessetes.

Per a l'edificació, la VAPF adquirí, el 1973 i per cinquanta-tres milions de pessetes, 2.600.000 m² de terreny municipal a l'ajuntament de Benitatxell, en una autèntica subhasta-ficció que, de bestreta, es pretengué que fos una subhasta secreta i en la qual, a pesar de ser ja de concurs públic, totes les pliques presentades eren de l'empresa de Benissa, tret d'un constructor de València, **Fernando Díaz Prósper**, amb qui aquest setmanari no ha pogut contactar i que rebé «consells» perquè es retiràs de la competició.

Confluència d'interessos

Al voltant de «Cumbres del Sol» s'ha donat, segons recents declaracions del conseller **Rafael Blasco**, una «confluència d'interessos econòmics i expectatives immobiliàries molt grans, agreujades per les condicions polítiques». Aquesta és, en síntesi, l'única clau que pot explicar l'estranya unitat que mantenen a la comarca aliancistes

Cumbres del Sol, cinc mil habitatges, i un milió i mig de metres quadrats urbanitzats.

el pi/frí n nr RfMAcia i
 SABÍ LO QUI: OUIL-LX'L •VF&IA
 D TIJL VH A I)EF[MRRLO • «MIM

FACO BAUTISTA

Els veïns defensen el projecte en la creença que durà molts llocs de treball i turisme.

i socialistes, colze amb colze amb els promotors de la urbanització.

Per començar, **Pedro Soliveres Cabrera**, president del Consell d'administració i gerent de la VAPF, i **Antonio Polo Pérez**, director de la societat, no haurien pogut moure un negoci immobiliari tan fabulós sense l'ajuda de **Miguel Català** i de destacats socialistes de Benissa i Benitatchell.

Alcalde d'aquest poble, **Miguel Català Devesa** ha defensat a sang i fetge les «Cumbres». El seu argument és la consecució de treball, però, mentre les «Cumbres» van estar en ple apogeu, de Benitatchell no hi han treballat més que unes quinze persones esporàdicament. Encara que **Català** ha dit en la ràdio que així donarà «treball a Espanya i els espanyols», la realitat és que la gent del

seu poble treballa fonamentalment a Moraira, Teulada i Xàbia, que el gros dels treballadors de la VAPF provenen de Benissa i que, a més de les «Cumbres», els veïns de Benitatchell compten amb altres dues urbanitzacions, «Castellons» i «Madronal», que acullen en plena temporada estival prop de deu mil estiuajants en trànsit.

Les raons de **Català** no estan, doncs, tan clares. I tot apunta a un pur i simple negoci. Distintes declaracions arrellegades al seu poble diuen que aquest home, fabricant d'articles de vímet i importador d'aquests productes des d'Orient, travessa un moment «summament difícil». Els seu ajuntament, d'altra banda —i a pesar de l'absolut hermetisme mantingut pels sis aliancistes que majoritàriament el governen—, ha deixat filtrar un estat de comptes en números rojos. Les llicències atorgades a la VAPF són, sens dubte, un bon negoci. Per a un ajuntament el pressupost del qual a penes arriba als cinquanta milions.

Català no hauria pesat molt sense la inestimable ajuda de dos personatges de passat clarament franquista. L'antic subcap provincial del Movimiento **José Cholbi**, avui diputat d'AP, el va nomenar alcalde i cap local del Movimiento de Benitatchell el juny de 1970, i el «ministre amic» d'Educació i Ciència **Cruz Martínez Esteruelas**, «que des de fa anys ha prestat una valuosíssima col·laboració a Benitatchell», per estar «vinculat de fa temps a aquestes latituds alacantines».

Però l'ex-cap local de Falange Española no només ha rebut el suport d'aquests homes de la dictadura. La UCD també va ajudar a tirar endavant

el gran projecte de **Pedro Soliveres i Miguel Català**. Amb corrupció pel mig.

Així, l'arquitecte que aprovà la llicència d'obres de l'hotel de luxe destinat a les «Cumbres» —el preu del qual, quinze milions, ja ha estat cobrat per la corporació de **Català**—era un funcionari de la Conselleria que treballava per a la VAPF, pertanyia a la Comissió de seguiment d'Urbanisme i va ser sancionat després d'una hàbil i simple trampa: va ser enviat a inspeccionar aquell mateix hotel, i es demostrà que cobrava de l'administració i de l'empresa.

D'altra banda, els amos de la VAPF s'emparen, per establir la legalitat de les obres i per amenaçar amb la tona milionària d'indemnitzacions, en un dictamen que el 1978 realitzà l'exdelegat provincial d'urbanisme, segons el qual «el Pla Parcial no havia estat recorregut en temps i forma», i és encara, consegüentment, «ferm». L'exdelegat treballà sota el mandat de **Fernando Pérez Segura**, ex-director general d'Obres Públiques UCD, que u bé va construir a Calp per a la VAI durant el seu mandat.

Santiago Pérez Segura, economista i advocat alacantí, germà de l'anterior, és l'assessor jurídic de l'ajuntament de Benitatchell per defensar la urbanització. Per a ell, «tot és legal» i la decisió de la Conselleria només pretén «asfiliar el creixement turístic del poble».

«Una actitud feixista»

Grups ecologistes es van manifestar el cap de setmana del 4 al 5 de juliol per reclamar de nou la protecció del Puig de la Llorença i de les Morres de Benitatchell, els dos paratges naturals que el projecte de la VAPF té en el punt de mira. La seua concentració, a pesar d'haver estat perfectament legalitzada, va ser detinguda pels treballadors de la mateixa empresa, dirigits per **Català** i **Soliveres**. Hi hagué, també, una certa oposició entre els habitats del mateix poble.

Català havia convocat anteriorment una assemblea en un cinema del seu poble i auspicià la presència de maquinària pesada, furgonetes i camions de la VAPF i d'altres empreses auxiliars. Tot això va permetre formar *in situ* una contramanifestació de caràcter violent.

Català va rebre els manifestants pujat a un cotxe de la seua policia municipal entre crits enfervorits com el d'«Espanoles de Benitatchell, vamos a por ellos!» o el més bèl·lico-infantil de «Vais a perder la guerra!». Al costat

FILMOTECA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

DIMECRES, 12

18.00 h.: MALATESTA, *Peter Lilien thai*, 1970. R.F.A. V.O.S.E.

20.00 h.: EL SIRVIENTE, *Joseph Losey*, 1963. Gran Bretanya. V.O.S.E.

22.00 h.: RATATAPLAN, *Maurizio Nichetti*, 1979. Itàlia. V.E.

DIJOUS, 13

18.00 h.: CHICAGO, *Henry King*, 1938. USA. V.O.S.E.

20.00 h.: CORPS À COEUR, *Paul Vecchiali*, 1978. França. V.O.S.E.

22.00 h.: EL SIRVIENTE, *Joseph Losey*, 1963. Gran Bretanya. V.O.S.E.

DIVENDRES, 14

18.00 h.: RATATAPLAN, *Maurizio Nichetti*, 1979. Itàlia. V.E.

20.00 h.: OPERA PRIMA, *Fernando Trueba*, 1980. Espanya.

22.00 h.: BERLÍN CHAMISSO-PLATZ, *Rudolf Thome*, 1980. R.F.A. V.O.S.E.

DISSABTE, 15

18.00 h.: VEREDICTE FINAL, *Sidney Lumet*, 1982. USA. V. Catalana.

20.00 h.: CHICAGO, *Henry King*, 1938. USA. V.O.S.E.

22.00 h.: COWBOY DE MEDIANOCHE, *John Schlesinger*, 1969. USA. V.O.S.E.

DIUMENGE, 16

18.00 h.: COWBOY DE MEDIANOCHE, *John Schlesinger*, 1969. USA. V.O.S.E.

20.00 h.: NO TOCAR LA MUJER BLANCA, *Marco Ferreri*, 1973. França-Itàlia. V.O.S.E.

22.00 h.: VEREDICTE FINAL, *Sidney Lumet*, 1982. USA. V. Catalana.

Travessera de Gràcia, 63.
Telèfon 201 29 06

d'ell i en primera línia de foc es trobava, també **Juan Soliveres**, germà de **Pedro Soliveres** i director de Supermercados y Restaurantes —una cadena lligada a la VAPF—, igualment aliancista, bé que no tan compromès com el seu altre germà **José Antonio Soliveres**, que ha alçat AP a Benissa.

Els ecologistes han triat l'advocat **Francesc Candela** per defensar els seus drets. Segons el regidor nacionalista de Benissa **Pere Banyuls**, «ens plantejem molt seriosament querellar-nos, si cal, contra les possibles il·legalitats de l'empresa i contra l'actitud purament feixista de **Miguel Català**. **Català** —assegura el regidor— és un alcalde plenament anticonstitucional que empra la por i la demagògia, donant al seu poble falses promeses sobre un futur paradís econòmic en una comarca superpoblada, on la VAPF no ha parat de destruir i arrasar. I on a pesar de l'estricta ordre oficial de paralització se segueixen remouent terres».

El color dels diners

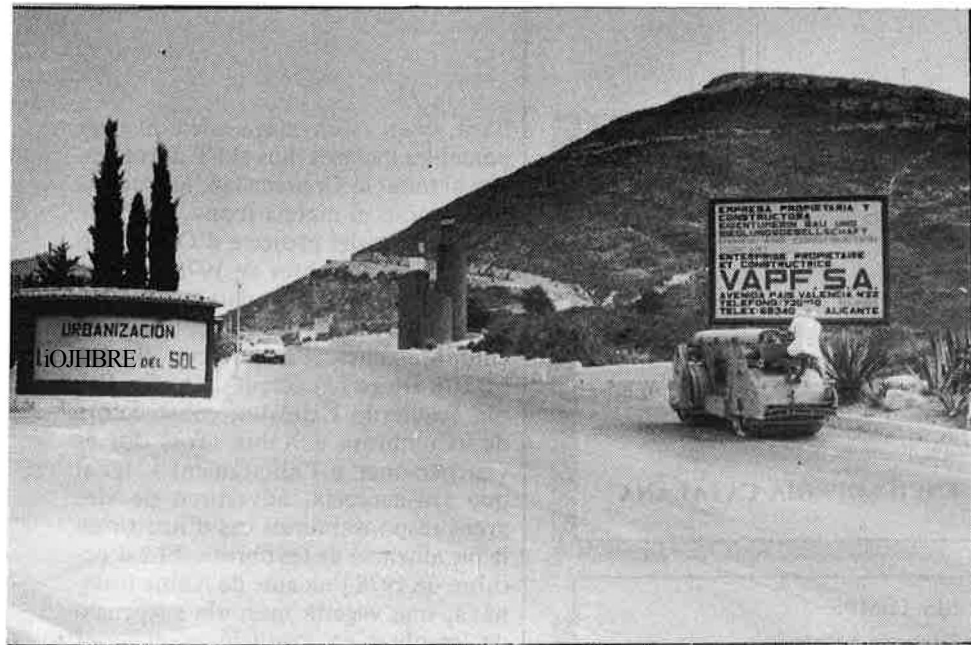
Urbanitzacions a Xàbia, al Toix de Calp, al calp Negre d'Altea —«Maravilla», «Balcón el mar», «Mar azul», etcètera— a la vora dels penya-segats i en els paisatges més extraordinaris del litoral, una de les societats immobiliàries de major volum econòmic al País Valencià, és autora, també, d'algunes destrosses del tot escandaloses a la nostra costa. «Una empresa —a parer dels ecologistes— digna de figurar en la llista negra dels atemptats al medi ambient». I que, com assenyalava **Victor Navarro Matheu**, president d'Agró, té com a «norma dins aquest terme municipal excutar plans parcials en contra de les denegacions expresses de la Comissió Provincial d'Urbanisme, per després reconduir-les, ja que han arri-

bat a un alt grau de consolidació i urbanització».

«La majoria de les urbanitzacions de la VAPF, per regla general, han estat legalitzades després. Així va passar a Xàbia i a Calp», diu **Blanca Blanquer**, directora general d'Urbanisme. «L'empresa ha desqualificat científics, tècnics i ecologistes, però hi ha una cosa certa: tota l'obra és il·legal, perquè manca de cap projecte d'urbanització i perquè el PP està totalment caducat. Contra el que es diga —apunta—, els projectes no han passat per la Comissió Provincial d'Urbanisme, un recurs que, evidentment, és indispensable. No, no pense abaixar-me del burro ni encara menys indemnitzar una obra de totes totes il·legal. Allí hi ha un espai natural en què, senzillament, no és possible tocar ja res més. N'hi ha prou a dir que no hi ha aigua. Però el més greu és que la VAPF, des que vam paralitzar les obres, no ha parat de fer carreteres, de destrossar-ho tot. Segueixen una política de terra cremada».

Carlos Aurnheimer, director general de Medi Ambient, també s'hi ha pronunciat: «paralització immediata de les «Cumbres del sol» per tal de protegir l'elevada qualitat biogenètica d'aquesta zona». Per contra, el president de la Cambra de Comerç d'Alacant, **Eliseo Quintanilla**, en una nota pública mostrava la seua solidaritat amb Benitatxell i la seua urbanització. Una nota que va ser durament contestada pel departament de **Rafael Blasco** amb una carta-amonestació, «per donar suport explícitament a aquesta empresa i no a uns altres sectors».

La decisió de la Conselleria ha sorprès i ha dividit les mateixes famílies socialistes. Els «oficialistes» i els «alternatius». Però, sobretot, ha creat al voltant del tema un nou camp de batalla: els «Cumbres-sí» enfront dels

PACO BAUTISTA

Cumbres de l'infern

«Van estar a punt d'assassinar-me. Vingué ací un individu a la una de la matinada i em va deixar ben estovat. Va ser l'any 1975». Afortunadament, la gent que cuidava la casa s'adonà dels sorolls i va evitar que l'enginyer industrial d'Altea, **Guillem Pons Ibàñez**, posseïdor d'importants terrenys, morís. Més avant, hi van seguir anònims, escrits, trucades telefòniques i amenaces constants». **Guillem Pons** no desitjava fer públic res de tot això, perquè vol «evitar» absolutament que **Pedro Soliveres** es pense que estic duent a cap venjança. Podria costar-me ben car. Fa molts anys que només vull oblidar allò».

Per defensar-se de la forta oposició al seu complex, **Soliveres** ha buscat els tres peus al gat en la màgia i la metafísica: «Hi ha interessos ocults i coses estranyes en aquesta campanya». Per això **Pons Ibàñez** no desitja remoure els records. «A pesar de tot —diu—, no done la culpa a la VAPF sinó als ajuntaments que van permetre allò».

«Volien que jo ingressara en la urbanització o que els venguera parcel·les, estàvem en tractes. Quan vaig tornar d'una malaltia ja tenia els meus terrenys ocupats il·legalment per aquesta empresa. És la seua manera de ser. La capacitat de **Soliveres** per convèncer els alcaldes —opina— és tremenda. Ha destrossat la costa, no té escrúpols». A Xàbia volgué alçar trescents xalets. **Pons** posà una denúncia perquè eren il·legals per estar obrats sobre una zona de muntanya. «No ho van parilitzar, ben al contrari, en feren quatre-cents». Però **Guillem Pons** vol seguir parlant. Guarda un anònim que diu: «Esta vez no fallaremos, lo haremos a distancia».

L'ajuntament de Xàbia té sobre la VAPF una opinió ben distinta a la del de Benitaxell. De quasi totes les llicències per obres que permanentment la corporació ha anat parilitzant, la VAPF a penes haurà pagat uns trenta milions. VAPF «vengué» a la constructora Orseiz, situada a Calp, terrenys pertanyents al terme de Xàbia, que, a les espatles de la dita corporació, van ser inclosos dins el PP «cumbres del sol», aprovat per Benitaxell.

El litigi per recuperar aquests terrenys i l'enfrontament amb el PP no ha cessat durant els dotze anys que el pla abraçava. Així, el 3 de setembre de 1974, **Àngel Domènech Albi**, alcalde de Xàbia, assegurava que «terrenys atribuïts com a propis per l'entitat promotora són béns de l'ajuntament de Xàbia». Un mes després, un informe del Ministeri d'Agricultura ho subrat-

«Cumbres-no», i els «Cumbres-sí-però».

Vicent Devesa, fins ara secretari general del PSOE de Benitaxell, home assenyaladament d'«esquerres i nacionalista», era convidat a dimitir recentment. El seu partit, escorat a la dreta al poble i pràcticament sense cap problema amb el dretà **Català**, s'havia declarat sempre a favor de la VAPF, mentre que **Devesa** s'hi havia manifestat en contra.

Els socialistes de l'aparell donen bon suport a **Català**—«Cumbres del sol». Especialment el secretari executiu del PSOE de la Marina Alta **Jaume Castells**, ex-alcalde de Benissa, que ha afavorit l'activitat comercial de **Català** i del seu soci **José Luis Navalmoral**, regidor del PSOE de Teulada, i que ha decidit, després de la presa de posició de la Conselleria, reduir les seues manifestacions rotundament favorables al PP del Sol.

José Tent Berenguer, ex-alcalde socialista de Benissa, també es va mostrar a favor de desenvolupar l'immens complex. Com també **Francisco Baidal Vallés** i **Vicente Clemente**, dirigents del PSOE de Teulada, o **Francisco Gilbert Bolufer** i **José Martínez Gilabert**, únics regidors socialistes de Benitaxell. Només un reduït nombre de militants de base de la comarca brindaren davant la notícia de l'estop a les obres.

Botó de mostra del curiosíssim suport que el PSOE oficialista presta a **Català** i la VAPF és aquest paràgraf del periòdic de tendència socialista *El Poble*, editat a Benissa: «Català serà cuatro anos mas el defensor de los intereses de los pobleros». La raó esgrimida és que «el pueblo ya está acostumbrado a **Miguel Català**, que lleva 18 anos gobernando». L'únic problema de l'alcalde ve de la mà dels mateixos companys de partit de la publicació,

d'«unos intereses que la extrana política de la dirección general de urbanismo —diu *El Poble*— ha puesto en peligro».

Jaume Castells nega, no obstant això, tota polèmica. «Com ha d'estar el meu partit enfrontat a ell mateix? És evident que no. El PSOE de la Marina —afirma— no ha analitzat com a tal aquest tema, però el poble sí que l'ha estudiat i ha dit repetidament la seua opinió. El tema està molt enrarit i jo només sent barbaritats per totes bandes. No estic d'acord amb la posició de l'empresari, encara que crec que està cedint molt». Per al secretari comarcal, «l'alcalde **Català** diu moltes coses que poden sonar a un llenguatge del règim anterior, però diu veritats com castells».

«En tot cas —opina— hi ha una contradicció que, des del nostre punt de vista progressista i d'esquerres, no pot resoldre's ni a favor d'uns ni d'altres. el que intentem és que qualsevol actitud davant «Cumbres del sol» no signifiqui un trauma econòmic, no per a l'empresa, sinó per a la gent. Hi ha prou terreny per construir i prou negoci per guanyar diners».

En el número 141, el nostre setmanari denuncià «pressions des de l'executiva comarcal del PSOE». El PSPV de la Marina Alta s'ha enfrontat a **Blanca Blanquer** intentant evitar aquesta parilització. **Castells** ho nega: «que hi ha hagut pressions al conseller és completament fals, perquè jo mateix he anat informant-lo sempre de tots els problemes, sobretot arran de la declaració de parcs naturals». En canvi, creu «que en la Conselleria hi ha dues posicions; l'una, la del conseller, i l'altra, la de la directora general. La meua posició és de suport total al conseller, a les seues decisions, no a unes altres persones de la seua Conselleria».

NOVETATS EN LLIBRES

COL·LECCIÓ PRIMERES PLANES
10 volums
Es un material per a l'aprenentatge de la lecto-
escriptura que presenta les grafies d'una ma-
nera progressiva en forma d'història.

EDITORIAL EUMO-BULLENT

mmmmmmmmmm

AUTONOMIES, FEDERALISME I AUTODETERMINACIÓ

Jordi Solé Tura

íí

Un llibre polèmic perquè és fidel a les dades
reals i perquè bandeja els subterfugis de
l'oportunisme.

EDITORIAL LAIA

tmmmmmmmmmm

BARCELONA/RODA DE TER

Joan Vinyoli/Miquel Martí i Pol
Col·lecció Tros de paper, núm. 22

Tota la correspondència entre els dos poetes
Crònica —ben emotiva— d'una gran amistat.

EDITORIAL EMPÚRIES

ABSALOM, ABSALOM!

William Faulkner
Les Millors Obres de la Literatura
Universal/Segle XX, 15. 320 pàgs.

«Faulkner pertany a la categoria excepcional
d'escriptor a qui interessen tant els procedi-
ments de la novel·la com el destí i el caràcter
de les persones». (J. L. **Borges**)

EDICIONS 62 - LA CAIXA

CUQUET

Quadern de vacances, 1
Manoli Chulvi, Teresa Huerta i Xi-
mo Ureia

GREGAL LLIBRES

Mmmmmmm&m

DICCIONARI JURÍDIC CATALÀ

Un volum de 14x21, 480 pàgines.

De venda a llibreries.
«Els diccionaris de l'Enciclopèdia».

ENCICLOPÈDIA CATALANA

mtòjmmmmmmmmmm.

SIS TEMPS

Diversos autors
Premi Quarta Dimensió

Col·lecció «2001 Ciència-ficció»,
15, 240 pàgs.

Un recull dels sis contes guanyadors del Premi
Quarta Dimensió, units pel fil argumentat
creat per Manuel de Pedrolo.

EDITORIAL PLENILUNI

immmmmmmmm&M

SOTA EL SIGNE DE SAGITARI

Jaume Fuster
La Negra, 1
Tercera edició. 15.000 exemplars ven-
nents

EDICIONS DE LA MAGRANA

LA DIDA

Josep Feliu i Codina
Il·lustracions de Tomàs Padró
Biblioteca Popular Curial, 4

La irracionalitat de la rivalitat ancestral en-
tre la pagesia terratinent a) Camp de Tarrag-
ona a principis de segle, personificada en
dues famílies, la dels Olivers i la dels Masvi-
dals; els seus odís, amors i venjances.

CURIAL EDICIONS CATALANES

mmmmmmmmffl.

L'AMERICÀ QUE ESTIMAVA MOBY DICK

Xavier Moret
L'Ham, núm. 14

Una magnífica novel·la d'aventures on la
CIA, Gaddafi i els serveis secrets britànics ini-
cien la persecució trepidant d'un ex-col·labo-
rador de tots ells.

EDITORIAL TRES I QUATRE.

llava, quan assenyalava que «diverses parcel·les incloses dins el PP corresponen al mont la Granadella». Muntanya que, segons el mateix Icona, havia de ser «exclosa del projecte d'Ordenació CdS». El 2 de febrer de 1978 la polèmica seguia. **Joan Baptista Soler Blasco**, alcalde llavors de Xàbia, cridava a compareixença l'arquitecte **Benito Martín Diego** i el gerent d'Orseiz, **Pablo Izquierdo Expósito**, constructors de «Cumbres» a Xàbia. Tots dos es van personar a l'ajuntament i, igual que ara succeeix, advertiren de «les greus responsabilitats cas d'insistir en la paralització de les obres». El 5 d'octubre de 1978 l'alcalde de Xàbia ordenava, una vegada més, «la suspensió de les obres en execució en el mont Granadella, barranc de l'Infern», alhora que exercitava «les accions legals oportunes per obtenir la impugnació del Pla». Deu anys després, el conflicte continua i sis cases de les «cumbres» ocupen il·legalment el terme de Xàbia.

Carlos José Entrena Palomero, advocat de l'estat, denuncià aquesta situació en l'informe que va emetre sobre «cumbres del sol» el 4 de juliol de 1978. El seu dictamen assignava «ànims expansionistes» a l'ajuntament de Benitatxell. I deia «<Hi hagué acord entre els municipis? En cap banda apareix ni tan sols la iniciació dels diàlegs. L'ajuntament de Xàbia ignorava completament la formulació» d'aquest pla. «Difícilment podria considerar-se *mer error material* la creença que el mont pertany a Benitatxell».

En les seues conclusions, destinades a «reprimir les il·legalitats urbanístiques», l'advocat deia: «el PP d'ordenació «cumbres del sol» és inexistent o nul de ple dret». «Tota l'obra, o el que s'està obrant en muntanyes, ha de ser enderrocada o incautada amb reposició a la situació originària a costa del que edificà».

La VAPF, SA

La platja artificial que la societat col·locà a les Morres es va perdre l'any passat per un temporal. L'informe de la Xefatura de Costes havia estat contrari a la construcció. Amb tot, va ser il·legalment realitzada i, com és habitual, legalitzada en acabar. El periòdic *El Poble* de Benissa glosava, sense firma, «los encantos de las Cumbres». Amb motiu de la «Semana de las Fuerzas Armadas» Benitatxell va ser triat com a escenari d'aquest contacte entre l'exèrcit i el poble, que es dona per primera vegada a la Marina Alta, deia el paper socialista. «El capità general de la III regió militar, Juan Bautista

LLIBRERIA
TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València

Sánchez Bilbao, visità la urbanització, un dels complexos turístics més importants de tot el Mediterrani, per al qual tingué sincers elogis» i «en felicità el promotor per la seua sensibilitat en la planificació».

La pàgina anònima de publicitat debades per a l'empresa —utilitzava el capità general, un dels molts militars que Miguel Català rep a Benitatxell, per llançar flors a la seua obra i espines a la Conselleria. El cinisme superlatiu del text no deixa lloc a dubtes: «el promotor **Pedro Soliveres** destacà... el respecte a les espècies naturals, la ubicació i la grandiositat de les zones verdes i la repoblació d'arbrat, que està convertint l'indret, abans inhòspit, en un autèntic jardí».

Soliveres ha passat un full demanant ajuda als alcaldes. Eis «Cholbinistes» o aliancistes de la comarca, com l'alcaldede Teulada, **Miguel Martínez Llobell**, o el de Gata, **Eduardo Adol-**

Formentera, contra Matutes i Parretti (I)

Interpart, empresa amb domicili a Luxemburg, pretén invertir 30.000 milions en una urbanització a Formentera, sobre uns terrenys adquirits a Abel Matutes. Gian Parretti, tauró de les finances i cap de la inversora, lligat a la internacional socialista és l'altra peça clau d'aquesta partida.

Francesca Sastre

L filla del Tresor es rebel·la a Parretti: no passaran». El *Corriere della Sera* titulava així una de les invasions estrangeres més grans que pretenen desembarcar a Formentera i que fa que els formenters, en plena temporada de feina turística, trobin encara temps per a acudir a totes les reunions i accions que calgui per aturar el projecte. El clima de l'illa és tens, perquè a Formentera saben que es juguen el seu destí salvant Sa Pedrera, una consigna que repeteixen en pintades als murs, als escrits del setmanari illenc *Formentera*, en les paraules dels polítics i en la voluntat del poble.

El crit d'alarma sorgí després que un diari mallorquí anunciés la venda milionària d'**Abel Matutes**, comissari de la Comunitat Econòmica Europea per a la Petita i Mitjana empresa, propietari dels terrenys de Can Marroig, Punta Pedrera i S'Estany des Peix, a una financera amb seu a Luxemburg. El diari *El Dia*, on **Matutes** té un important paquet d'accions, donava compte de l'ambiciós projecte d'aquesta inversora, al front de la qual hi ha **Gian Carlo Parretti**, membre del Partit Socialista Italià, i autèntic tauró de les finances, que ha penetrat en el negoci turístic al nostre país i a tot l'estat amb la compra del grup Melià.

Una illa amb problemes

El formenterenc sap que la seva illa és limitada, que qualsevol jugada especulativa forta pot variar el seu model econòmic d'una manera brutal. Per això, es preocupa, com és lògic, de preservar un model turístic que es basa majoritàriament en l'empresa petita familiar. Així, han coincidit tots a oposar-se rotundament a la invasió de 30.000 milions de pessetes d'un complex d'alt *standing* que ocuparia un 5 per cent de l'illa en mans d'Interpart,

financera que, en nom de **Parretti**, ha comprat ja els terrenys.

Des del pagès a l'hoteler a Formentera tenen clarament gravat el fenomen de degradació de la resta de les illes i la invasió d'un turisme massificat que hipoteca els habitants naturals durant l'hivern, a més de destrossar l'equilibri ecològic d'una manera irreversible.

Fa cinc anys la reacció dels formenterens hauria estat distinta, però l'hoteler durant aquest temps ha après que totes les invasions de fora resultaven ruïnoses per a les empreses existents ja a l'illa. A més, cal tenir en compte com s'han agreujat els problemes d'infraestructura portuària, de sanejament de platges i aigua. Fins ara, l'Ajuntament de Formentera mantenia, durant els anys passats, una política passiva, feia el que li deien a fora i les poques iniciatives que prenia eren aconsellades, també, per tècnics de fora. Ara bé, l'Ajuntament té l'avantatge que el territori municipal coincideix amb el territori de Pilla i, per tant, és el seu representant natural. A nivell estatal, Formentera té un inconvenient. Està considerada com una illa d'ínfima categoria, perquè es té en compte només que els ciutadans de dret són, a l'hivern, uns quatre mil. En plena temporada, però, hi ha de vint-i-cinc mil a trenta mil habitants, que estiuegen a l'illa, més la població flotant que diàriament arriba amb els ferris o creuers que passen la jornada a Formentera.

Les necessitats de l'Ajuntament, el tema del ferri, el problema de l'aigua potable i del sanejament no són els proporcionals, per tant, a una població de quatre mil habitants, sinó a una població real que volta els trenta mil. A l'hora de les subvencions del Fons de Cooperació, Formentera no compta. I tota aquesta problemàtica es veu ara incrementada amb les notícies referents a la implantació d'un turisme que vindria a sumar-se al ja existent. Es a dir,

La seu central de VAPF, S.A.

fo Mulet, ja l'han estampat. Els socialistes no saben a què atènyer-se. Mentrestant **José Vives Dalmau**, el constructor més fort de Teulada, beneficiat amb obres públiques per **Miguel Català**, ja ha cridat «a la constitució del Col·lectiu de Promotors de la Marina Alta», davant la tendència obstaculitzadora del desenvolupament urbanístic» i la «intenció de declarar parc natural la zona». El col·lectiu d'empresaris de la Marina Alta feia pública, finalment, una nota publicitària en què es preguntava «¿Com és possible que Cumbres del Sol siga el cavall de batalla d'una de les direccions generals de la nostra administració autonòmica?»